

רבינו יוסף קארו

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
ג' "עולם הבא"!

משה" שואל מחבירו "יעקב":
אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?
אורח חיים היומי
לימוד שולחן ערוך אורח חיים
לכל השנה - עמוד אחד ליום
"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו?
כאלו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאלו היה שו"ך אחרת
איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

ד
חשון

רבינו משה אלשיך

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. ג'י שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ג'ידי מדות ושרות. ג'ידי ידעית התורה.
ג'הריני עושה לשם יחיד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהרונה"י
על ידי הנעלים בקהילתו וקהילתו פתחוקא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן נט – דין ברכה ראשונה ביוצר

ג. יש אומרים שהקדושה שביוצר יחיד אומרה לפי שאינה אלא סיפור דברים ויש אומרים שיחיד מדלגה ואינה נאמרת אלא בציבור ויש לחוש לדבריהם וליזהר שיחיד יאמרנה בניגון וטעמים כקורא בתורה. הגה: וכבר פשט המנהג כסברא ראשונה ויחיד אומר אותה וכשעונין קדושה זאת אומרים אותה בקול רם (הגהות מיימוני פרק א' מהלכות נרכות רוקם סימן י"ח) ומיהו אם לא אמרה רק שמעה משליח ציבור יצא דברכות אלו השליח ציבור מוציא היחיד אף על פי שהוא בקי מיהו אין השליח ציבור מוציא היחיד בפחות מ" (ה"י פרק מי שמנו). ולא יענה אמן אחר סיום הבוחר בעמו ישראל באהבה משום דהוי הפסק (ועיין לקמן סימן ס"א):

ד. אם טעה בברכת יוצר בענין שצריך לעמוד אחר תחתיו אם טעה מקדושה ואילך אין השני צריך להתחיל אלא במקום שפסק. הגה: דהיינו שמתחיל מקדושה ואילך ואם טעה קודם קדושה צריך להתחיל בראש (ה"י והל"ש פרק אין עומדין והגהות מיימוני פרק י' מהלכות תפלה וטור):

סימן ס – דין ברכות לקריאת שמע. ואם צריכים כוונה. וכו' ה' סעיפים

א. ברכה שנייה אהבת עולם. (הגה: ויש אומרים אהבה רבה וכן נוהגין בכל אשכנז). ואינה פותחת בברוך מפני שהיא סמוכה לברכת יוצר אור ואם היא פוטרת ברכת התורה עיין לעיל סימן מ"ז:

ב. קרא קריאת שמע בלא ברכה יצא ידי חובת קריאת שמע וחוזר וקורא הברכות בלא קריאת שמע, ונראה לי שטוב לחזור ולקרות קריאת שמע עם הברכות:

ג. סדר הברכות אינו מעכב שאם הקדים שנייה לראשונה יצא ידי חובת ברכות:

ד. יש אומרים שאין מצות צריכות כוונה, ויש אומרים שצריכות כוונה לצאת בעשיית אותה מצוה, וכן הלכה:

ה. הקורא את שמע ולא כיון לבו בפסוק ראשון שהוא שמע ישראל לא יצא ידי חובתו והשאר אם לא כיון לבו אפילו היה קורא בתורה או מגיה הפרשיות האלו בעונת קריאת שמע יצא והוא שכיון לבו בפסוק ראשון:

סימן סא – דין כמה צריך לדקדק ולכוין בקריאת שמע. וכו' כ"ו סעיפים

א. יקרא קריאת שמע בכוונה באימה ביראה ברתת וזיע:

ב. אשר אנכי מצוך היום היינו לומר בכל יום יהיו בענין כחדשים ולא כמי שכבר שמע אותו הרבה פעמים שאינו חביב אצלו:

ג. בקריאת שמע יש רמ"ה תיבות וכדי להשלים רמ"ה כנגד איבריו של אדם מסיים שליח צבור ה' אלהיכם אמת וחוזר ואומר בקול רם ה' אלהיכם אמת. הגה: ובזה כל אדם יוצא הואיל ושומעין מפיו של שליח ציבור ג' תיבות אלו (גיט יוסף נ"ס אורחות מ"ט). ואם היחיד רוצה גם כן לאמרם עם השליח צבור אין איסור בדבר (דברי ע"מ): ואם הוא קורא ביחיד יכוין בט"ו ויין שבאמת ויציב שעולים צ' והם כנגד ג' שמות ההויה שכל שם עולה כ"ו וד' אותיותיו הם ל'. הגה: ויש עוד טעם אחר בדבר דט"ו ויין עולין צ' והקריאה נחשבת א' הרי צ"א כמנין השם בקריאתו ובכתיבתו והוי כאילו אמר ה' אדני" אמת (מהרי"ק שו"ט מ"ז ולאגור). ויש שכתבו דכל הקורא קריאת שמע ביחיד יאמר אל מלך נאמן שמע וגו' כי ג' תיבות אלו משלימין המנין של רמ"ה והוא במקום אמן שיש לענות אחר ברוך הבוחר בעמו ישראל באהבה וכן נוהגין ונראה לי מכל מקום כשקורא עם הצבור לא יאמר אל מלך נאמן רק יאמר אמן אחר השליח ציבור כשמסיים הברכה וכן נוהגין ונכון הוא:

ד. נוהגין לקרות פסוק ראשון בקול רם כדי לעורר הכוונה:

ה. נוהגין ליתן ידיהם על פניהם בקריאת פסוק ראשון כדי שלא יסתכל בדבר אחר שמונעו מלכוין:

סיב' ר'ו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הנה יאמר כל אורח חיים שנה בשנה. ובנה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. וינפה להיות "בן עולם הבא". ג'א לפרסם לכל הידידים ובפתי פגסיות ובבתי מדרשות ללבות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המנפה את הרבים זוכה לגנים צדיקים.